

Чемич О. М. Психоемоційні зміни у хворих на хронічний гепатит С [Текст] / О. М. Чемич, Д. А. Бутенко, М. Д. Чемич / Діагностика і терапія інфекційних хвороб на різних рівнях надання медичної допомоги: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції і пленуму ГО «Всеукраїнська асоціація інфекціоністів», м. Вінниця, 29-30 вересня 2016 р. / Редкол.: М. А. Андрейчин, Н. А. Васильєва, О. А. Голубовська та ін. - Вінниця : ТДМУ Укрмедкнига, 2016. - С. 182-184.

О. М. Чемич, Д. А. Бутенко, М. Д. Чемич

ПСИХОЕМОЦІЙНІ ЗМІНИ У ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С

Університет, медичний інститут, м. Суми

Актуальність. HCV-інфекція асоціюються з цілим рядом клінічних синдромів та захворювань, при цьому їх етіологічна роль в одних випадках вважається достовірною, в інших - вірогідною або вимагає подальших підтверджень. Таким чином, для виявлення хронічної HCV-інфекції необхідне обстеження на їх наявність не тільки осіб з ознаками ураження печінки, а й осіб з позапечінковими проявами, властивими цим інфекціям. Дослідження нейропсихологічних синдромів при печінковій енцефалопатії знаходиться в стадії інтенсивного розвитку. Одним з основних методів діагностики когнітивних порушень є психологічний. Діагностика латентної печінкової енцефалопатії ґрунтується на результатах різноманітних психометричних тестів і нейрофізіологічних досліджень. За допомогою цих тестів оцінюється здатність виконувати когнітивні функції, при цьому тяжкість печінкової енцефалопатії визначається на підставі часу, витрачаному хворим на виконання тесту.

Мета роботи. Дослідити у хворих на хронічний вірусний гепатит С, під час проведення противірусної терапії, виразність печінкової енцефалопатії та психоемоційних змін.

Матеріали та методи. Обстежено 30 пацієнтів з діагнозом хронічний вірусний гепатит С у віці ($45,77 \pm 2,77$) року, які знаходилися на противірусній терапії при проведенні дослідження або проходили її в минулому без отримання вірусологічної

відповіді. Противірусна терапія проводилась з використанням пегільованих інтерферонів та рибавіріну. До групи увійшли 21 чоловіків (70,0 %) та 9 жінок (30,0 %). Для визначення енцефалопатії та оцінки психоневрологічного статусу використовували нейропсихологічні тести: тест зв'язку чисел, тест малювання годинника, шкалу депресії Бека та опитувальник Mini-Mental State Examination. Контрольну групу склали 30 клініко-анамнестично здорових осіб віком ($47,95 \pm 2,65$) року.

Результати. При аналізуванні тесту зв'язку чисел виявлено, що у 13,0 % хворих печінкова енцефалопатія була відсутня; у 33,0 % встановлена латента печінкова енцефалопатія; у 37,0 % - 1-а; у 7,0 % - 2-а; у 7,0 % - 3-а; у 3,0 % - 4-а стадія печінкової енцефалопатії.

Аналізуючи, заповнений хворими опитувальник Mini-Mental State Examination, ми встановили переддементі когнітивні порушення у 47,0 % пацієнтів, 43,0 % мали деменцію легкого ступеню. Серед показників цього опитувальника найбільші порушення були виявлені з боку пам'яті (80,0 %), конструктивного праксису (56,7 %), концентрації уваги (50,0 %).

Тоді, як тест малювання годинника продемонстрував, що лише у 13,0 % обстежених наявні когнітивні порушення.

За шкалою депресії Бека: у 36,7 % осіб депресія відсутня, у 30,0 % - легка; у 16,7 % - помірна; у 13,3 % - середньої тяжкості; у 3,3 % - тяжка депресія. За цією шкалою найбільш вираженими були такі симптоми, як порушення сну і настрою, стомлюваність, дратівливість.

Виявлений прямий кореляційний зв'язок результатів дослідження за шкалою депресії Бека із проходженням пацієнтами противірусної терапії.

Висновки. Більшість хворих на хронічний вірусний гепатит С, що отримують або отримували противірусну терапію без СВВ, мають печінкову енцефалопатію та переддементі когнітивні порушення - порушення пам'яті, конструктивного праксису та концентрації уваги. Усе це вказує на необхідність постійного та динамічного спостереження за пацієнтами задля корекції наявних в них когнітивних та психоемоційних порушень.